

Žaloba podaná dne 24. srpna 2018 – Maďarsko v. Komise**(Věc T-505/18)**

(2018/C 399/53)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobce: Maďarsko (zástupci: M. Z. Fehér, M. M. Tátrai a A. Pokoraczki, zástupci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2018/873 ze dne 13. června 2018, kterým se z financování Evropskou unií vyloučí některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), a to v části týkající se Maďarska, ve které se z financování Uní vyloučí podpory přiznané skupinám producentů, jež disponují kvalifikovaným uznáním;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z protiprávnosti sporného vyloučení podle napadeného rozhodnutí, neboť k podpoře dotčených skupin producentů došlo v souladu s unijním právem

Žalobce poukazuje na povahu uznání skupin producentů. Podle jeho názoru Komise při rozhodování o navrácení vnitrostátní finanční podpory poskytnuté skupinám producentů nepřihlédla k tomu, že skupiny producentů, které dosáhly kvalifikovaného uznání, splňují požadavky podle nařízení (ES) č. 1698/2005.

2. Druhý žalobní důvod, vycházející z protiprávnosti sporného vyloučení podle napadeného rozhodnutí, neboť podle zásad loajální spolupráce, proporcionality, právní jistoty a ochrany legitimního očekávání by vyloučení mělo být sníženo nebo zrušeno

Žalobce má za to, že sporné vyloučení je protiprávní, neboť podle zásad loajální spolupráce, proporcionality, právní jistoty a ochrany legitimního očekávání by vyloučení mělo být sníženo nebo zrušeno, a to s ohledem na to, že pravidla unijního práva platná pro posuzování sporné vnitrostátní právní úpravy a praxe nejsou naprosto jasná a umožňují výklad, který zastává Maďarsko, a že Komise o této právní úpravě a praxi věděla již dříve a neveznesla k nim žádnou námitku.

Žaloba podaná dne 24. srpna 2018 – Česká republika v. Evropská komise**(Věc T-509/18)**

(2018/C 399/54)

Jednací jazyk: čeština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Česká republika (zástupci: M. Smolek, J. Pavliš, O. Serdula a J. Vlácil)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2018/873 ze dne 13. června 2018, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), v rozsahu, v němž vylučuje výdaje v celkové výši 151 116,65 EUR vynaložené Českou republikou, a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení čl. 52 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky (dále jen „nařízení č. 1306/2013“). Komise se totiž nesprávně domnívá, že doba mezi návštěvami kontrolních orgánů u téhož zemědělského podniku nesmí přesáhnout dobu stanovenou v článku 25 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 809/2014 ze dne 17. července 2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 1306/2013, pokud jde o integrovaný administrativní a kontrolní systém, opatření pro rozvoj venkova a podmíněnost (dále jen „nařízení č. 809/2014“).
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady legitimního očekávání. I pokud by totiž v této věci došlo k porušení nařízení č. 809/2014 (*quod non*), Česká republika oprávněně nabyla legitimní očekávání o souladu svého systému kontrol s unijním právem na základě závěrů Komise z předešlého auditu, kde Komise souhlasila, že kontroly na místě v České republice byly prováděny v souladu s unijním právem.
3. Třetí žalobní důvod pak vychází z porušení čl. 52 odst. 1 a 2 nařízení č. 1306/2013. I kdyby totiž v této věci došlo ze strany České republiky k porušení nařízení č. 809/2014 (*quod non*), Komise do výpočtu finanční korekce zahrnula rovněž prostředky vyplacené zemědělským podnikům, u nichž při kontrolách na místě prokazatelně nedošlo k porušení nařízení č. 809/2014. Komise tedy uložila finanční korekci i vůči výdajům, které nelze považovat za neoprávněně vynaložené a u nichž nebylo dáno žádné riziko pro unijní fondy.

Žaloba podaná dne 30. srpna 2018 – Lucembursko v. Komise

(Věc T-516/18)

(2018/C 399/55)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Lucemburské velkovévodství (zástupci: D. Holderer, zmocněnec a D. Waelbroeck, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- rozhodl, že projednávaná žaloba je přípustná a opodstatněná;
- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 20. června 2018 o údajné státní podpoře SA.44888, kterou mělo Lucemburské velkovévodství poskytnout ve prospěch společnosti Engie;
- podpůrně zrušil rozhodnutí Komise ze dne 20. června 2018 o údajné státní podpoře SA.44888, kterou mělo Lucemburské velkovévodství poskytnout ve prospěch společnosti Engie, v rozsahu, v němž se v něm nařizuje navrácení této podpory;